

Liturgia Domowa

**Modlitwy oraz rozmowy
w rodzinach na niedziele
Okresu Wielkiej Nocy 2023**

Gliwice 2023
Do użytku wewnętrznego

Wprowadzenie do „Liturgii Domowej” na Okres Wielkiej Nocy 2023 r.

Drogie Rodziny!

Propozycja spotkań w oparciu o Ewangelię kolejnych niedziel Okresu Paschalnego wychodzi naprzeciw tym rodzinom, które pragną dobrze wypełnić swoją misję przekazania wiary dzieciom. Każde z proponowanych spotkań stwarza okazję do odnowienia rodzinnych relacji na gruncie wiary. Poszczególne spotkania składają się zwykle z trzech części:

- słuchanie Słowa Bożego;
- rozmowa na wybrany temat nawiązujący do liturgii dnia;
- modlitwa w gronie rodzinnym.

Wszystkim sięgającym po tę pomoc duszpasterską życzymy radości Chrystusa Zmartwychwstałego, łaski i światła Ducha Poczyciela oraz wytrwałości w budowaniu Domowego Kościoła.

Przygotowanie:

ks. Krystian Piechaczek
Wydział Duszpasterski Kurii Diecezjalnej w Gliwicach

Niedziela Zmartwychwstania Pańskiego [A]

Czytania mszalne: Dz 10, 34a. 37-43; Kol 3,1-4; J 20,1-9.

W najbardziej dogodnej porze (najlepiej po południu) rodzina gromadzi się razem przy stole, na którym znajduje się świeca oraz Pismo Święte. Spotkanie może przyjąć następującą postać:

1. Modlitwa i słuchanie Słowa Bożego

- Ojciec: W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.
- Wszyscy: Amen.
- Matka: odczytuje fragment: J 20,1-9;
- Ojciec: odczytuje następującą modlitwę:

Módlmy się: *Boże, Ty w dniu dzisiejszym przez Twojego Syna pokonałeś śmierć i otworzyłeś nam bramy życia wiecznego, † spraw, abyśmy obchodząc uroczystość Zmartwychwstania Pańskiego, zostali odnowieni przez Ducha Świętego * i mogli zmartwychwstać do nowego życia w światłości. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.*

- Wszyscy: Amen.

2. Rozmowa na temat odczytanej Ewangelii

Jednym z filarów naszej wiary w zmartwychwstanie Pana Jezusa są świadkowie pustego grobu. Po Marii Magdalenie, która zobaczyła odsunięty kamień, do grobu przyszli uczniowie Pana Jezusa: Jan i Piotr. Pierwszy z nich mógł zobaczyć wewnątrz grobu, mimo iż nie wszedł do jego wnętrza. W końcu do grobu przyszedł również Piotr, który jako pierwszy wszedł do jego wnętrza. Warto zauważyć, że prawda o zmartwychwstaniu jest odsłaniana stopniowo; do niepełnego świadectwa tych, którzy do grobu przybyli wcześniej, dochodzą uzupełnienia kolejnych osób.

Zmartwychwstanie Pana Jezusa budzi w Jego uczniach prawdziwą wiarę, która wyraża się w przyjęciu zapowiedzi Pisma o ich Mistrzu. Jest to jednocześnie kolejny element składowy naszej wiary w zmartwychwstanie. Jak to się stało, że do tej pory uczniowie, mimo iż byli z Jezusem, słuchali Jego słów, widzieli Jego dzieła, ale ich znajomość Nauczyciela była ciągle niepełna? Byli od samego początku pełni podziwu dla Niego, ale brakowało im świadomości, kim On jest. Byli zainteresowani Jego nadzwyczajnymi zdolnościami, ale nie mieli większej potrzeby uwierzenia w Jego boskie pochodzenie.

- Co się stało wczesnym rankiem, pierwszego dnia po szabacie? Jaki był efekt wczesnej wizyty Marii Magdaleny u grobu?
- Jak doszło do tego, że kolejne osoby postanowiły odwiedzić grób Pana Jezusa?
- Co udało się ustalić Janowi i Piotrowi podczas wizyty u grobu Pana Jezusa?
- O czym mogą świadczyć płótna oraz starannie poskładana chusta, którą zauważyli uczniowie?
- Do jakiej przemiany doszło w życiu Piotra i Jana, skoro uwierzyli w zmartwychwstanie Pana Jezusa?
- W jaki sposób możemy się stać świadkami zmartwychwstania Pana Jezusa?

3. Modlitwa na zakończenie

- Wszyscy: Ojcze nasz ...
- Ojciec: Niech nas błogosławi i strzeże wszechmogący i miłosierny Bóg: Ojciec i Syn, i Duch Święty, a pokój Pański niech zawsze będzie z nami.
- Wszyscy: Amen.

II Niedziela Wielkanocna [A]

Czytania mszalne: Dz 2,42-47; 1 P 1,3-9; J 20, 19-31.

W najbardziej dogodnej porze (najlepiej po południu) rodzina gromadzi się razem przy stole, na którym znajduje się świeca oraz Pismo Święte. Spotkanie może przyjąć następującą postać:

1. Modlitwa i słuchanie Słowa Bożego

- Ojciec: W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.
- Wszyscy: Amen.
- Matka: odczytuje fragment: *J 20,19-31*;
- Ojciec: odczytuje następującą modlitwę:

Módlmy się: *Boże zawsze wierny, Ty przez doroczną uroczystość wielkanocną umacniasz wiarę Twojego ludu, pomnóż łaskę, której udzieliłeś, abyśmy wszyscy głębiej pojęli, jak wielki jest Chrzest, przez który zostaliśmy ochrzczeni, jak potężny jest Duch, przez którego zostaliśmy odrodzeni, i jak cenna jest Krew, przez którą zostaliśmy odkupieni. Przez Chrystusa Pana naszego.*

- Wszyscy: Amen.

2. Rozmowa na temat odczytanej Ewangelii

Dzisiejsza Ewangelia ukazuje nam sytuację, w której po zmartwychwstaniu Pana Jezusa znaleźli się uczniowie. Wiele wskazuje na to, że towarzyszył im wielki strach, spowodowany niepewnością oraz obawami o ich dalsze życie. Skoro ich Mistrza spotkał tak okrutny los, to kto może powstrzymać tych, którzy przyjdą, aby prześladować i być może również aresztować ich samych? Ich jedynym zabezpieczeniem przed groźącym im niebezpieczeństwem są dobrze zamknięte drzwi. W ich sercach jest ogromny smutek, a w pamięci ciągle żywe obrazy zarówno z Golgoty jak również te, które przypominają o ich niedojrzałości.

Kiedy jednak przychodzi do nich Pan Jezus, wszystko się zmienia. W sparaliżowanych strachem sercach uczniów pojawia

się radość. Po wszystkich wspólnych przeżyciach, które wpisały się głęboko w ich pamięci, Pan Jezus mógł się spodziewać czegoś więcej z ich strony. Jednak nie robi im żadnych wymówek, nie wytyka im ich małej wiary, ale od razu ma dla nich nowe zadanie: dzięki ich posłudze ludziom mają być darowane wszelkie grzechy. Ponadto okazało się, że niektórzy z grona uczniów wymagają specjalnego potraktowania, uwolnienia ze zwątpienia i głębokiej niewiary. Jednym z nich jest Tomasz, któremu Zmartwychwstały pokazuje swoje rany.

- Jak przeżyli uczniowie swoje spotkanie ze zmartwychwstałym Panem Jezusem?
- W jaki sposób uczniom udało się rozpoznać Pana Jezusa?
- Jakie zadanie do wykonania pozostawił im Pan Jezus? Kto miał im udzielić mocy do wykonania tej misji?
- Dlaczego Tomasz nie mógł uwierzyć w zmartwychwstanie Pana Jezusa?
- Co zdecydowało o zmianie nastawienia apostoła Tomasza? Dlaczego Tomasz zmienił jednak zdanie?
- Jakie wątpliwości dotyczące wiary spotykamy u współczesnych ludzi?

3. Modlitwa na zakończenie

- Ojciec: Dzisiejsza niedziela jest dobrą okazją do podziękowania Panu Bogu za radość, którą Pan Jezus rozlewa w naszych sercach, obmytych z win i grzechów Jego drogocenna krwią. Prośmy Go również, aby oddalił od nas lęk i zniechęcenie, wątpiającym dodał otuchy, chorym przywrócił zdrowie oraz udzielił błogosławieństwa.
- Wszyscy: Ojcze nasz ...
- Ojciec: Niech nas błogosławi i strzeże wszechmogący i miłosierny Bóg: Ojciec i Syn, i Duch Święty, a pokój Pański niech zawsze będzie z nami.
- Wszyscy: Amen.

III Niedziela Wielkanocna [A]

Czytania mszalne: Dz 2,14. 22b-32; 1 P 1,17-21; Łk 24, 13-35.

W najbardziej dogodnej porze (najlepiej po południu) rodzina gromadzi się razem przy stole, na którym znajduje się świeca oraz Pismo Święte. Spotkanie może przyjąć następującą postać:

1. Modlitwa i słuchanie Słowa Bożego

- Ojciec: W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.
- Wszyscy: Amen.
- Matka: odczytuje fragment: Łk 24, 13-35;
- Ojciec: odczytuje następującą modlitwę:

Módlmy się: *Boże, Ty przywróciłeś młodość ducha Twoim wiernym, zachowaj ich w radości i spraw, aby ciesząc się z odzyskanej godności przybranych dzieci Bożych z ufnością oczekiwali chwalebego dnia zmartwychwstania. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.*

- Wszyscy: Amen.

2. Rozmowa na temat odczytanej Ewangelii

Dzisiejsza Ewangelia opisuje zdarzenie, które miało miejsce w drodze do wioski zwanej Emaus. Odległość 60 stadiów, czyli według aktualnych miar około 11 kilometrów, to dystans, który można przejść pieszo w ok. 2,5 godziny. Nie wiemy dokładnie, w którym momencie do dwóch idących drogą uczniów przyłączył się Pan Jezus; wiemy tylko, że czas wspólnej wędrówki wystarczył, aby wzbudzić zaufanie idących z Nim uczniów, aby zapalić w nich na nowo płomień wiary oraz objaśnić rozmaite trudności. Jednak pod koniec wspólnej drogi okazało się, że uczniowie ciągle nie mogli rozpoznać nieznajomego, który się do nich dołączył.

Skąd wzięła się ta przeszkoda? Dla uczniów liczyło się przede wszystkim to, co mogli zobaczyć na własne oczy oraz to, jak sobie to wszystko poukładali w głowach. Mimo iż dołożyli wszelkich starań, aby wiernie odtworzyć ostatni etap ziemskiego życia swojego Mistrza, to jednak ciągle pozostało wiele pytań bez odpowiedzi. Sytuacja zmieniała się dopiero wtedy, gdy uczniowie zaprosili Go do siebie: „*Panie, zostań z nami...*” i gdy On dał im się poznać przy łamaniu chleba. Pan Jezus zmartwychwstały daje się rozpoznać tym, którzy mają otwarte serca, nie pokładają całej ufności w sobie i są gotowi przyjąć łaskę wiary jako dar.

- O czym opowiedzieli uczniowie nieznajomemu, który dołączył do nich w drodze do Emaus?
- Co można powiedzieć o ich wierze na podstawie pierwszej części spotkania z nieznajomym? Dlaczego w ich sercach pozostało tak mało miejsca na wiarę?
- Jak zareagował na ich słowa Pan Jezus? Dlaczego zarzucił im, że nie potrafią zrozumieć ani uwierzyć w to, co o Nim powiedzieli wcześniej prorocy?
- Jak to się stało, że do ich serc powróciła wiara? W jaki sposób Pan Jezus pobudził ją na nowo?
- Dlaczego czymś tak ważnym dla nas jest Eucharystia? Gdzie możemy jeszcze spotkać Zmartwychwstałego?

3. Modlitwa na zakończenie

- Ojciec: Prośmy teraz Jezusa Chrystusa, aby nam udzielił stałości w wierze, uzdolnił nas do składania o nim świadectwa; aby wejrzał na chorych, cierpiących i samotnych oraz udzielił nam wszystkim swojego błogosławieństwa.
- Wszyscy: Ojcze nasz ...
- Ojciec: Niech nas błogosławi i strzeże wszechmogący i miłosierny Bóg: Ojciec i Syn, i Duch Święty, a pokój Pański niech zawsze będzie z nami.
- Wszyscy: Amen.

IV Niedziela Wielkanocna [A]

Czytania mszalne: Dz 2,14a. 36-41; 1 P 2, 20b-25; J 10,1-10.

W najbardziej dogodnej porze (najlepiej po południu) rodzina gromadzi się razem przy stole, na którym znajduje się świeca oraz Pismo Święte. Spotkanie może przyjąć następującą postać:

1. Modlitwa i słuchanie Słowa Bożego

- Ojciec: W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.
- Wszyscy: Amen.
- Matka: odczytuje fragment: J 10,1-10;
- Ojciec: odczytuje następującą modlitwę:

Módlmy się: *Wszechmogący, wieczny Boże, prowadź nas do niebieskich radości, niech pokorny lud dojdzie do Ciebie, podążając za zwycięskim Pasterzem. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.*

- Wszyscy: Amen.

2. Rozmowa na temat odczytanej Ewangelii

Dzisiejszy fragment Ewangelii nie dotyczy żadnego ze spotkań, które miały miejsce po zmartwychwstaniu Pana Jezusa, ale został wyjęty z Jego nauczania na temat pochodzenia i misji Syna Bożego. Odczytany fragment jest przypowieścią, która przybliży nam rozmaite konsekwencje naszej wiary. W Ewangelii według św. Jana za pojęciem „owczarnia” kryje się Kościół, natomiast pasterzem jest sam Bóg. Obraz pasterza i jego owczarni przypomina nam o tym, że Bóg przygotował dla swoich wiernych obfite źródła życia oraz pragnie zachować ją od rozmaitych niebezpieczeństw.

Dla wierzących czymś ważnym staje się słuchanie i rozpoznawanie głosu Zmartwychwstałego. Warto również zauważyć, w jaki sposób przedstawia się On wierzącym: „*Ja jestem*

bramą owiec”. Oznacza to, że tylko przez Niego możemy osiągnąć zbawienie; natomiast sama owczarnia nie może bez Niego żyć.

Obraz Dobrego Pasterza odsłania nam również prawdę o miłości, którą Bóg ukochał każdego z nas. Jest to miłość jedyna, niepowtarzalna i wyłączna. Do takiej miłości zobowiązuje również tych, którzy w Jego imieniu będą kontynuowali misję Dobrego Pasterza. Modlitwy o nowe powołania do służby Bożej, które zanosimy dzisiaj do Boga, są rodzajem prośby o nowych pasterzy troszczących się o owce z troskliwością i miłością Dobrego Pasterza.

- Dlaczego Pan Jezus używa w dzisiejszej Ewangelii obrazu owczarni i jej pasterza? Co nam chce przez to porównanie powiedzieć?
- Jakie cechy powinien posiadać dobry pasterz? Co każdy duszpasterz powinien zrobić, aby się upodobnić do Pana Jezusa?
- W jaki sposób owce rozpoznają swojego pasterza? Dlaczego pasterzom powinno zależeć na tym, aby owce mogły ich rozpoznać?
- Komu Pan Jezus powierzył funkcję pasterzy w Kościele? Jakie mają zadania do wypełnienia?
- W jaki sposób można rozpoznać powołanie do życia kapłańskiego lub zakonnego? Kto w takim wypadku może służyć pomocą?

3. Modlitwa na zakończenie

- Ojciec: Prośmy teraz Jezusa Chrystusa, aby jako Dobry Pasterz strzegł nas nieustannie, doprowadził do swojej owczarni zagubionych, uleczył na chorych, wejrzał na słabych oraz udzielił wszystkim swojego błogosławieństwa.
- Wszyscy: Ojcze nasz ...
- Ojciec: Niech nas błogosławi i strzeże wszechmogący i miłosierny Bóg: Ojciec i Syn, i Duch Święty, a pokój Pański niech zawsze będzie z nami.
- Wszyscy: Amen.

V Niedziela Wielkanocna [A]

Czytania mszalne: Dz 6,1-7; 1 P 2, 4-9; J 14, 1-12.

W najbardziej dogodnej porze (najlepiej po południu) rodzina gromadzi się razem przy stole, na którym znajduje się świeca oraz Pismo Święte. Spotkanie może przyjąć następującą postać:

1. Modlitwa i słuchanie Słowa Bożego

- Ojciec: W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.
- Wszyscy: Amen.
- Matka: odczytuje fragment: J 14, 1-12;
- Ojciec: odczytuje następującą modlitwę:

Módlmy się: *Boże, Ty nam zesłałeś Zbawiciela i uczyniłeś nas swoimi przybranymi dziećmi, wejrzyj łaskawie na wierzących w Chrystusa i obdarz ich prawdziwą wolnością i wiecznym dziedzictwem. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.*

- Wszyscy: Amen.

2. Rozmowa na temat odczytanej Ewangelii

Fragment dzisiejszej Ewangelii stanowi część mowy pożegnalnej Jezusa w Wieczerniku. Jego rozstanie z uczniami nie będzie czymś łatwym, dlatego Pan Jezus pragnie ich już teraz umocnić, pocieszyć oraz wlać w nich odwagę potrzebną do pójścia za Nim i do czynienia wielkich rzeczy. Uczniowie dowiadują się również o tym, czym dla Pana Jezusa będzie odejście z tego świata. Kiedy mówi im o przygotowaniu miejsca w domu Ojca, to ma na myśli przede wszystkim atmosferę ogniska domowego, wspólne przebywanie, więzi rodzinne, bycie akceptowanym i kochanym.

W dalszej kolejności zauważamy, że słowa Pana Jezusa wywołują reakcję po stronie uczniów: „*Panie, pokaż nam Ojca,*

a to nam wystarczy”. Jezus przyszedł na świat aby odsłonić, objawić prawdziwe oblicze Ojca; kto Jego zobaczył, zobaczył też Ojca. Bóg, który jest niepojęty, niezmierny, nieogarniony, który przekracza nasze wszelkie myśli i wyobrażenia, chce być rozpoznany w swoim Synu. Boga możemy spotkać, doświadczyć, odnaleźć w drugim człowieku, a więc również w każdym z nas wierzących. Powinniśmy więc dołożyć wszelkich starań, aby każdy, kto do nas przychodzi, z kim się spotykamy, mógł odnaleźć w naszym życiu ślad Boga.

- Czego dotyczyła zapowiedź Pana Jezusa z dzisiejszej Ewangelii?
- Jak możemy sobie wyobrazić „dom Ojca”, o którym mówi do nas Pan Jezus? W jaki sposób można do niego dojść?
- Co miał Pan Jezus na myśli, mówiąc: „*Idę przygotować wam miejsce*”?
- Dlaczego Tomasz powiedział, że nie wie dokąd ma zamiar odejść Pan Jezus?
- Co Pan Jezus mówi o sobie samym? Jak wygląda Jego relacja do Boga Ojca?
- Jaką rolę w życiu uczniów odgrywa wiara w Jezusa Chrystusa? Jakie są jej skutki w ich życiu?

3. Modlitwa na zakończenie

- Ojciec: Prośmy teraz Jezusa Chrystusa, aby rozproszył mroki niepewności, pomnożył naszą radość, obdarzył nas łaską mocnej wiary, wzmocnił naszą nadzieję oraz udzielił nam błogosławieństwa.
- Wszyscy: Ojcze nasz ...
- Ojciec: Niech nas błogosławi i strzeże wszechmogący i miłosierny Bóg: Ojciec i Syn, i Duch Święty, a pokój Pański niech zawsze będzie z nami.
- Wszyscy: Amen.

VI Niedziela Wielkanocna [A]

Czytania mszalne: Dz 8, 5-8. 14-17; 1 P 3, 15-18; J 14, 15-21.

W najbardziej dogodnej porze (najlepiej po południu) rodzina gromadzi się razem przy stole, na którym znajduje się świeca oraz Pismo Święte. Spotkanie może przyjąć następującą postać:

1. Modlitwa i słuchanie Słowa Bożego

- Ojciec: W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.
- Wszyscy: Amen.
- Matka: odczytuje fragment: J 14, 15-21;
- Ojciec: odczytuje następującą modlitwę:

Módlmy się: *Wszchemogący Boże, spraw, abyśmy w tych radosnych dniach gorliwie oddawali cześć Chrystusowi zmartwychwstałemu; niech misterium paschalne, które wspominamy, przemienia nasze życie. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.*

- Wszyscy: Amen.

2. Rozmowa na temat odczytanej Ewangelii

Słowa, które Pan Jezus wypowiada w dzisiejszej Ewangelii, dotyczyły nie tylko Jego odejścia z tego świata, ale również nowej sytuacji, z którą będą się musieli zmierzyć Jego uczniowie. Ta nowa sytuacja to przede wszystkim czas budowania Kościoła, którym będzie kierował Pocieszyciel, czyli Duch Święty. Jeśli uczniowie będą trwali w miłości i będą zachowywali przykazania, to rozpoznawaniu obecności i działania Ducha Świętego nie będą towarzyszyły żadne większe trudności. W pierwszej kolejności Jego obecność stanie się czymś doświadczalnym w słuchaniu słów Jezusa.

Zadanie, które swoim uczniom zapowiedział Pan Jezus, nie należy do najłatwiejszych. Skuteczność ich działania będzie

zależała przede wszystkim od świadectwa życia, które ma promieniować autentyczną miłością. Dla wielu ludzi, do których będą posłani, ich sposób i styl życia będzie najważniejszym śladem w codziennym poszukiwaniu Boga. Aby móc żyć Ewangelią, trzeba poczuć, że jest się kochanym przez Boga – i to doświadczenie uczniowie mają nieustannie przekazywać światu. Być umiłowanym synem (córką) Boga – to istotny warunek, aby Bogu odpowiedzieć miłością.

- Kim jest Duch Święty, którego Pan Jezus obiecał zesłać swoim uczniom?
- Kogo dotyczyła obietnica zesłania Ducha Świętego?
- W jakim celu Pan Jezus posłał Kościołowi swojego Ducha Świętego?
- W jaki sposób możemy zaobserwować działanie Ducha Świętego w naszym życiu i w Kościele?
- Dlaczego tak wielu ludzi nie zauważa Jego obecności, a niektórzy nawet w Niego nie wierzą?
- Jakie znaczenie posiada postawa wzajemnej miłości, do której wzywa Pan Jezus? Czy poznanie i przyjęcie Ducha Świętego jest możliwe bez miłości?

3. Modlitwa na zakończenie

- Ojciec: Prośmy teraz Jezusa Chrystusa, który obiecał nam Ducha Świętego, który doprowadzi nas do całej prawdy, który przemienia nasze życie, uczy nas zachowywania przykazań i zachęca do trwania we wzajemnej miłości, aby udzielił nam błogosławieństwa.
- Wszyscy: Ojcze nasz ...
- Ojciec: Niech nas błogosławi i strzeże wszchemogący i miłosierny Bóg: Ojciec i Syn, i Duch Święty, a pokój Pański niech zawsze będzie z nami.
- Wszyscy: Amen.

Wniebowstąpienie Pana Jezusa [A]

Czytania mszalne: Dz 1,1-11; Ef 1,17-23; Mt 28,16-20.

W najbardziej dogodnej porze (najlepiej po południu) rodzina gromadzi się razem przy stole, na którym znajduje się świeca oraz Pismo Święte. Spotkanie może przyjąć następującą postać:

1. Modlitwa i słuchanie Słowa Bożego

- Ojciec: W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.
- Wszyscy: Amen.
- Matka: odczytuje fragment: *Mt 28,16-20*;
- Ojciec: odczytuje następującą modlitwę:

Módlmy się: *Wszchemogący Boże, wniebowstąpienie Twojego Syna jest wywyższeniem ludzkiej natury, spraw, abyśmy pełni świętej radości składali Tobie dziękczynienie i utwierdź naszą nadzieję, że my, członkowie Mistycznego Ciała Chrystusa, połączymy się z Nim w chwale. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.*

- Wszyscy: Amen.

2. Rozmowa na temat odczytanej Ewangelii

Wiele ważnych wydarzeń w działalności Pana Jezusa miało miejsce na górze. Również zakończenie Ewangelii według św. Mateusza, w którym Pan Jezus przekazuje apostołom misję, jest ukazane na górze. Mimo wielu spotkań ze Zmartwychwstałym, niektórzy apostołowie są ciągle niezdecydowani, a nawet mocno zdezorientowani. Ich wiara nie jest jeszcze jakimś mocnym przekonaniem, które można zauważyć w ich rozmowach, decyzjach lub sposobie zachowania. Czasami można odnieść wrażenie, że tylko z wielkim trudem nadążają za swoim Mistrzem.

Chwila, w której Pan Jezus zakończy swoją ziemską misję i powróci do swojego Ojca, jest już bardzo bliska. Dlatego to wielkie dzieło zbawienia, które zapoczątkował na ziemi, będą teraz kontynuowali Jego uczniowie. Nauczanie, czyli głoszenie Ewangelii oraz pozyskiwanie nowych uczniów jak również udzielanie chrztu – to najważniejsze zadania, które mają wykonać apostołowie. Człowiek staje się uczniem Jezusa przez chrzest, ale pozostaje nim, gdy zachowuje Jego nauczanie, czyli żyje zgodnie z przyjętą wiarą.

- Jaką uroczystość przeżywamy dzisiaj w Kościele? Jakie wydarzenie wspominamy w liturgii?
- Do jakiego innego wydarzenia podobne jest to opisane w dzisiejszej Ewangelii?
- Jakie zadanie otrzymali uczniowie od Pana Jezusa przed Jego wniebowstąpieniem?
- Czym jest niebo? Czy wystarczy w nim miejsca dla wszystkich ludzi?
- Czy znamy kogoś, kto jest już bez cienia wątpliwości w niebie?
- Jak nazywamy tych, którzy już mieszkają w niebie? Czy mamy jakiś zbiór zasad (podpowiedzi), jak do nich dołączyć?

3. Modlitwa na zakończenie

- Ojciec: Prośmy teraz Jezusa Chrystusa, który swoim uczniom obiecał Pocieszyciela, Ducha Prawdy, aby umacniał słabych i chorych, aby w nas nieustannie odnawiał łaskę chrztu świętego oraz udzielił nam błogosławieństwa.
- Wszyscy: Ojcze nasz ...
- Ojciec: Niech nas błogosławi i strzeże wszchemogący i miłosierny Bóg: Ojciec i Syn, i Duch Święty, a pokój Pański niech zawsze będzie z nami.
- Wszyscy: Amen.

Zesłanie Ducha Świętego [A]

Czytania mszalne: Dz 2,1-11; 1 Kor 12,3b-7. 12-13; J 20, 19-23.

W najbardziej dogodnej porze (najlepiej po południu) rodzina gromadzi się razem przy stole, na którym znajduje się świeca oraz Pismo Święte. Spotkanie może przyjąć następującą postać:

1. Modlitwa i słuchanie Słowa Bożego

- Ojciec: W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.
- Wszyscy: Amen.
- Matka: odczytuje fragment: J 20, 19-23;
- Ojciec: odczytuje następującą modlitwę:

Módlmy się: *Boże, Ty przez misterium dnia dzisiejszego uświęcasz swój Kościół ogarniający wszystkie ludy i narody, ześlij dary Ducha Świętego na całą ziemię i dokonaj w sercach wiernych tych cudów, które działałeś w początkach głoszenia Ewangelii. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.*

- Wszyscy: Amen.

2. Rozmowa na temat odczytanej Ewangelii

Dokładny opis Zesłania Ducha Świętego został zawarty w dzisiejszym pierwszym czytaniu; natomiast Ewangelia przybliżyła nam praktyczne znaczenie tego wydarzenia. Do kolejnego spotkania ze Zmartwychwstałym doszło „pierwszego dnia tygodnia”, co pozwala nam przypuszczać, że chodzi o niedzielę. Wcześniejsze spotkania ze zmartwychwstałym Panem jak również liczne prorocтва Starego Testamentu wskazują na to, że z tym dniem wiąże się jakiś szczególny rodzaj poznania bożych prawd. Ewangelista Jan zwraca również uwagę na to, że uczniowie gromadzą się za zamkniętymi drzwiami, co dość wyraźnie wskazuje na ich aktualny stan ducha.

Jednak zamknięte drzwi nie stanowią przeszkody dla Jezusa, który stając pośrodku uczniów, mówi do nich: „*Pokój wam!*”. To pozdrowienie nie jest tylko zwykłym życzeniem pokoju i zdrowia, ale pozwala apostołom zauważyć kogoś, kto przynosi ze sobą harmonię ogarniającą całego człowieka, która swe źródło ma w Bogu. W tym pozdrowieniu zauważamy również nawiązanie do ostatniej wieczerzy, w czasie której Jezus zapewniał swych uczniów: „*Pokój zostawiam wam, pokój mój daję wam*”. Scena spotkania z uczniami po zmartwychwstaniu staje się w ten sposób objawieniem Jezusa, który powraca do swoich uczniów, by przez dar Ducha tchnąć w nich nowe życie, stworzyć na nowo człowieka.

- Jak doszło tym razem do spotkania Pana Jezusa ze swoimi uczniami?
- Jakimi słowami Pan Jezus pozdrowił swoich uczniów?
Co to Jego pozdrowienie mogło oznaczać?
- Jak uczniowie zareagowali na tą nieoczekiwaną wizytę?
- Na czym polegało zadanie, które otrzymali uczniowie podczas tego spotkania?
- W jaki sposób możemy rozpoznać obecność i działanie Ducha Świętego?
- W jaki sposób możemy uzyskać odpuszczenie grzechów?

3. Modlitwa na zakończenie

- Ojciec: Prośmy teraz Jezusa Chrystusa, który posyła do naszych serc Ducha Świętego, aby nas uczynił przydatnymi w dziele budowania Jego Królestwa, aby nas nieustannie uczył korzystania z Jego darów, aby nam dodawał mocy i odwagi potrzebnej do składania świadectwa oraz udzielił nam swego błogosławieństwa.
- Wszyscy: Ojcze nasz ...
- Ojciec: Niech nas błogosławi i strzeże wszechmogący i miłosierny Bóg: Ojciec i Syn, i Duch Święty, a pokój Pański niech zawsze będzie z nami.
- Wszyscy: Amen.